

situation og med færre unge, og disse produktionsskoler og daghøjskoler blev jo oprettet i en tid, hvor det så dårligt ud; de havde en, skal vi sige, lidt midlertidig kriseagtig karakter.

Nu er en del af grundlaget for dem faldet væk, og så skal vi jo ikke ud i en situation, hvor man begynder at konkurrere om de unge og lokke de unge derfra, hvor de måske ellers var gået hen, nemlig på handelsskoler og tekniske skoler. At lokke dem over på det her er lidt, jeg havde nær sagt, børnelokkervirksomhed, og det vil ikke være til gavn for mange af de unge.

Jeg kan henvise til dagbladet Politikens kronik i dag, som netop beskriver den vanskelige situation specielt for handelsskolerne; vanskelig, fordi der er gennemført en række markante ændringer meget hurtigt og med andre betegnelser, som har gjort, at de skoler nu er lidt i knæ og ikke har brug for en yderligere, skal vi sige, konkurrence fra disse produktions- og daghøjskoler.

Så vil jeg sige videre, at omkring det fri optag, som der nu skal være til skolerne, er der jo ikke anden styring fra Folketingets side end takstansættelsen over den årlige finanslov, og det er jo vanskeligt ifølge sagens natur at sætte et rigtigt taxametertilskud på. Jeg går ud fra, at undervisningsministeren vil prøve på at sætte det så højt som muligt, og det er selvfølgelig forståeligt, men det kan betyde, at man netop trækker flere unge over mod disse skoler og væk fra muligheder, som var bedre for dem.

Så synes vi, at det kan være lidt komisk at tale om efterspørgselsstyring i lovforslaget, når det er gratis at gå på produktionsskole og omtrent gratis at gå på daghøjskole, og når der er knyttet gunstige støttemuligheder til de to uddannelser.

For så vidt angår produktionsskolerne, så fremgår det af lovforslaget, at der skal være mulighed for – i hvert fald til en vis grad – at afsætte produktionen på det fri marked, og det kommer så til at være i konkurrence med det private erhvervsliv. Det er selvfølgelig ikke noget, vi kan være begejstrede for i Det Konservative Folkeparti.

For så vidt angår daghøjskolerne, må man spørge sig selv, hvilken vurdering der ligger til grund for forslaget. Er det rigtigt forstået, at der skal gives dette tilskud fra kommunens side, grundtilskuddet på 300.000 kr. helt uafhængig af elevtallets størrelse?

På det økonomiske område er konsekvenserne uklare efter vores mening. Det afhænger jo helt af taxametrets størrelse. Det fremgår også af

lovforslagets bemærkninger, at der ikke er enighed i forhold til kommunerne med hensyn til finansieringen, så der er også uklarheder på disse punkter. Til slut vil jeg sige, at det jo er mærkeligt, at der nu kommer et forslag frem her, som er et element i den bebudede voksen- og efteruddannelsesreform, men nu kommer denne her brik på bordet før alt det andet. Det finder vi fra Det Konservative Folkepartis side lidt besynderligt. Så alt i alt er vi kritiske grænsende til det negative og tæt på at afvise forslaget, men vi vil da give det en chance under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Nu er det jo sådan med dette lovforslag, at det ikke får den konsekvens, at man nu farer til at oprette en lang række yderligere produktions-skoler. Jeg har heller ikke det indtryk, at vi med dette lovforslag nu formår skolerne til på en eller anden måde at omlægge deres produktion og dermed ændre det behov, der er, for at afsætte nogle af de produkter, som de fremstiller.

Derfor undrer det mig, når hr. Frank Dahlgaard nu får betænkeligheder i forhold til afsættelse af produkter og taler om konkurrenceforvridning. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Frank Dahlgaard, om hr. Frank Dahlgaard har nogle eksempler på, at der har været problemer i forbindelse med produktions-skolernes afsætning af de i øvrigt beskudte produkter, som de fremstiller. Det var den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er jo, at hr. Frank Dahlgaard fremførte følgende: At nu ændrer man disse skoleformer til at være et tilbud i lighed med andre tilbud. Så kunne jeg godt tænke mig at høre, hvor hr. Frank Dahlgaard helt konkret kan påpege en lighed. Hvor er der lighed imellem det tilbud, som produktionsskolerne i fremtiden kan give, og andre tilbud? Hvor er ligheden imellem de tekniske skoler og handelsskolerne og så den fri ungdomsuddannelse og EG-uddannelsen? Hvor er ligheden der?

Hvor er ligheden imellem det uddannelsesstilbud, som VUC, som er en kompetencegivende uddannelse, leverer, AMU-centrene leverer, osv., og så det folkeoplysende tilbud – det er et tilbud med baggrund i folkeoplysningen – som produktionsskolerne kan levere? Jeg har lidt svært ved at få øje på ligheden i dette her. Jeg tror, man henvender sig til to forskellige målgrupper. I øvrigt kunne jeg da også godt tænke